

4223

~~3989~~

10.11.89

ב-17:30 בבוקר השלגנו לאתונה, טמס לברינדזיזי וב-21:30 הגעתי לרומא. בכל הדרך לא פתחו את חפצי. ברומא מהרתי סיד לסטוד "קוק", והתחמתי לשמוע מהסקיד שרכבת הולכת רק עד טורינה, שלמדנו בגבול הצרפתי אבל למסוף רק לשנות ערב, אבל מסודאנו ואילך אין טוב קטר, ולפני ה-17:30 למודש לא תהא רכבת לפאריס. הראיתי את הכרטיס שלי כרומא לפאריס, ולאחר הקידה ודרישה רבה בסטוד הרכבות הצרפתיות נתברר, שאם כי אין קטר יטר בין רומא ופאריס, אבל לסחרת בערב תהא לי רכבת מסורינא לפאריס. שהיתי ברומא עד 10:30 בערב. החיים בעיר הם לגמרי נורמליים. כריסטיאן קבלתי כל מה שבקשתי, והסחירים לא גבוהים. טהכותרות טבעותונים האמריקאים נודע לי טהסמועה, שטכעתי בחיפה לפני צאתי, על דבר התנקשות ברישלר אינה בדויה, אבל אי אפשר היה להשיג ברומא עתון צרפתי או אנגלי, ואי אפשר היה לי לעטוד על פרטי הסקרה הסנסציוני.

4224

3989

11.11.89

הגעתי לסורינא בבוקר וב-8:30 נסעתי לי רכבת ההולכת לפאריס. הקרון היה סלא פולנים, הנוכחים לצרפת. רבים מי שהיו קצינים, אולם בדרך נסעו סלבר על ענינים צרפתיים.

ב-16:00 הגענו לתחנת סודאנו, מעבר סזה איטליה ומעבר סזה צרפת, שכל המנהל הפנט לא היה פוליטי בלבד, אלא גם פיסני. מעבר האיטלקי נגזרות סורה רב, מעבר הצרפתי חושך ואפלה. נצטוינו לצאת מהקרבות עם הבגזט. נקדתי רב הגענו בתוך החשכה לחדר המכס, שהיה אף הוא אפל, אולם לשוא הסכימו אותנו עם הסוודות, לא היה צורך לפתוח אותן. מהמכס נשלחתי לקניטאריאט לבדיקת הספורט, שנמצא להכעיס בקצה השני של התחנה, ובקושי רב נצאתי את המקום בתוך החשכה. גם בבדיקת הספורט לא היו טוב קטיים. לא נזקקתי אפילו לנצל את סכתב ההסלצה שקבלתי סאת הקונטול הצרפתי בירושלים.

במודאנו הצרפתית לא רק החשיכו את התחנה, אלא גם את הקרנות, וכל הלילה
נשענו בקרנות אפלים, ובדרך היו כל הפנסים מושחרים.

ממ

3990
10.11.33

בשעה 7:10, כשעוז האפלה פרוטה על פאריס, נכנסנו לתחנת ליאון

הקודרת. בתחנה חיכה לי יארבלום, ושיד נודע לי טטנו, שיציאת פאריס
אינה ענין כל כך חשוב. עוד מהארץ סלגרפתי ליארבלום, שיזמין ליום זה
סקום באוירון פאריס ללונדון, אולם הוגד לו שלשם כך נחוץ רשיון כיבוד
כספיסטריון התעופה. הוא פנה למשרד ונאמר לו שאין לתת את רשיון סבלי
טינוא האיש בנוסע עצמו. יום בואי לפאריס חל ביום א', בו כרגיל סבורים
הסבורים, אולם הפקיד הבטיחו לו להסגא במשרד ב-9:00 בבוקר לסען אפשר לי
קבלת הרשיון מיד. ב-9:00 היינו כבר במשרד התעופה, גם הפקיד בא בטענו.
מיד יטב לכתוב לי רשיון, אולם נדרשתי להסגיא שלוש תמונות ובידוי אין אף
תמונה אחת. פהרנו כסכסי לחפש צלטוניה שתוחה ביום א'. אחרי נטינות
גורים בלתי טובלחים גלינו סוף סוף צלטוניה, אולם הצלם אשר לנו שהתמונה
תא טוכנה רק בערב. אסרנו לו שבשעה 12:00 מפליג האוירון. אחרי טגא
הינן טבורך הסכים להכין תמונות בעוד שעה. עם התמונות ביד חזרנו
לטינואזריון האויר, ומסם למשרד "איר פרגן".

שאלנו אמאזריון מפליג. קבלנו תשובה פרינציפיונית כן. נזכרתי

שהן לפני ימים אחדים קראתי ספר, שבו נאמר שאם דימלוטט צרפתי אוטר
בפרינציפ כן, פירוש הדבר: בהחלט לא. חכיתי עד 18:00, ובשעה היעודה
הודיעו לנו: הנסיעה נתבטלה, הסיבה לא ידועה, אבל כן הודיעו מהאוירודרום.
תהיה עוד הזדמנות היום לטוס? התשובה שלילית.

מהרתי לתחנת הצפון, אולי יש רכבת. גם שם אסרו לי, שהיום כבר

לא טגא שום רכבת אלא סחר בכוקר. חזרתי ליירבלום במסח נפס.

ירבלום כומר באפטרות לביון בצרפת. הוא רואה את ספוריו של

גולדמן כסוגזמים. אין הצרפתים זקוקים לאנטי צבא. גם ללחימה הפולני

הוא להם לטורת רוח, אבל אי אפשר להסתלק מהפולנים, אולם כשניקר בנט

בפאריס לא נתקבל על ידי רלדייה. ללגיון אין סכוי לא רק לפני אין גורן